

Η εορτή του Αγίου Ιερομάρτυρος Φιλουμένου του Αγιοταφίτου στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων

[Πατριαρχία](#) / [Πατριαρχείο Ιεροσολύμων](#)

Το Σάββατο 16η/29η Νοεμβρίου εορτάσθηκε στο Πατριαρχείο Ιεροσολύμων η εορτή του αγίου Ιερομάρτυρος Φιλουμένου του Αγιοταφίτου.

Στον ανεγερθέντα μεγαλοπρεπή Ιερό Ναό της Αγίας Φωτεινής της Σαμαρείτιδος τελέσθηκε θεία Λειτουργία προεξάρχοντος του Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ιεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου συλλειτουργούντων των Σεβασμιωτάτων Αρχιερέων Αρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Αριστάρχου, Σεβ. Μητροπολίτου Άκκρης - Πτολεμαΐδος κ. Μακαρίου, και του Σεβασμιωτάτου Αρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, των Αρχιμανδριτών Αλεξίου του Τυπικάρη του Ιερού Ναού Αγίων Κωνσταντίνου και Ελένης Αρχιμανδρίτου π. Αλεξίου, του Ηγουμένου της Ιεράς Μονής Τιμίου Σταυρού π. Χριστοδούλου, του Αρχιμανδρίτου π. Κυριακού εκ της Ιεράς Μονής Αββά Γερασίμου, του Εξάρχου Αθηνών Αρχιμανδρίτου π. Ιερωνύμου, του Ηγουμένου του Προσκυνηματος της Αγίας Άνης Αρχιμανδρίτου π. Μελετίου, του Αρχιμανδρίτου π. Ραφαήλ, του Πρεσβυτέρου π. Γεωργίου εκ του Καθεδρικού Ιερού Ναού Αγίου Ιακώβου του Αδελφοθέου, των Πρεσβυτέρων της περιοχής και

του π. Ηλία εκ Μπετζάλλας, άλλων Ιερέων εξ αδελφών Ορθοδόξων Εκκλησιών, ψάλλοντος ελληνιστί δεξιά του ιατρού κ. Ιακώβου και δεξιά αραβιστί των μελών της χορωδίας των ομόρων Κοινοτήτων, μετέχοντας εν προσευχή αθρόου πιστού Ορθοδόξου λαού εν τω οποίω και προσκυνητών.

Παρακάτω ολόκληρο το δελτίο Τύπου:

Τό Σάββατον 16ην/29ην Νοεμβρίου 2025 έωρτάσθη υπό τοῦ Πατριαρχείου ὁμοῦ μετά τῆς έορτῆς τοῦ ἁγίου ἀποστόλου καί Εὐαγγελιστοῦ Ματθαίου ἡ έορτή τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου τοῦ Ἁγιοταφίτου.

Κατά τήν έορτήν αὐτήν ἡ Ἐκκλησία Ἱεροσολύμων ἀναμνησκειται ὅτι ὁ ἅγιος Φιλούμενος ἦτο ἐκ νεότητος Ἁγιοταφίτης κληρικός, ὑπηρετῶν εἰς διάφορα διακονήματα καί ὡς ἡγούμενος τοῦ Φρέατος τοῦ Ἰακώβ, ὅτε κατά τήν 16ην/29ην Νοεμβρίου τοῦ ἔτους 1979 ἐδολοφονήθη ἐν αὐτῷ τῷ προσκυνήματι τοῦ Φρέατος ὑπό ἀνοσίου χειρός, καθιστάμενος διά τοῦ θανάτου μάρτυς τοῦ Χριστοῦ. Τό Πατριαρχεῖον Ἱεροσολύμων κατέταξεν αὐτόν εἰς τό μαρτυρολόγιον αὐτοῦ τό ἔτος 2009.

Εἰς μνήμην τοῦ ἁγίου τούτου νέου Ἱερομάρτυρος ἐτελέσθη εἰς τόν ἀνεγερθέντα μεγαλοπρεπῆ Ἱερόν Ναόν τῆς Ἁγίας Φωτεινῆς τῆς Σαμαρείτιδος- καθ' ὅτι παρά τῷ Φρέατι τοῦτο ἐγένετο ἡ Σαμαρεῖτις αὕτη γυνή ἐσυνάντησε τόν Κύριον- συνάντησις αὐτῆς μετά τοῦ Κυρίου, ἀνεγερθέντος τοῦ περικαλλοῦς Καθολικοῦ- ὑπό τοῦ νῦν Ἰγουμενοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου ἐτελέσθη θεία Λειτουργία προεξάρχοντας τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καί Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου συλλειτουργούντων Αὐτῷ τῶν Σεβασμιωτάτων Ἀρχιερέων Ἀρχιεπισκόπου Κωνσταντίνης κ. Ἀριστάρχου, Σεβ. Μητροπολίτου Ἄκκρης - Πτολεμαΐδος κ. Μακαρίου, καί τοῦ Σεβασμιωτάτου Ἀρχιεπισκόπου Πέλλης κ. Φιλουμένου, τῶν Ἀρχιμανδριτῶν Ἀλεξίου τοῦ Τυπικάρη τοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίων Κωνσταντίνου καί Ἑλένης Ἀρχιμανδρίτου π. Ἀλεξίου, τοῦ Ἰγουμενοῦ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Τιμίου Σταυροῦ π. Χριστοδούλου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Κυριακοῦ ἐκ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀββᾶ Γερασίμου, τοῦ Ἐξάρχου Ἀθηνῶν Ἀρχιμανδριτου π. Ἱερωνύμου, τοῦ Ἰγουμενοῦ τοῦ Προσκυνήματος τῆς Ἁγίας Ἄννης Ἀρχιμανδρίτου π. Μελετίου, τοῦ Ἀρχιμανδρίτου π. Ραφαήλ, τοῦ Πρεσβυτέρου π. Γεωργίου ἐκ τοῦ Καθεδρικοῦ Ἱεροῦ Ναοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, τῶν Πρεσβυτέρων τῆς περιοχῆς καί τοῦ π. Ηλία ἐκ Μπετζάλλας, άλλων Ιερέων ἐξ αδελφών Ορθοδόξων Εκκλησιών, ψάλλοντος ελληνιστί δεξιά τοῦ ιατροῦ κ. Ιακώβου καί δεξιά αραβιστί τῶν μελῶν τῆς

χορωδίας τῶν ὁμόρων Κοινοτήτων, μετέχοντας ἐν προσευχῇ ἀθρόου πιστοῦ Ὁρθοδόξου λαοῦ ἐν τῷ ὁποίῳ καί προσκυνητῶν.

Προς τόν λαόν τοῦτον ἐκήρυξε τόν θεῖον Λόγον ὁ Μακαριώτατος ὡς ἔπεται:

«Εἰς τόν αἰῶνα οὐ μή ἐπιλάθομαι τῶν δικαιωμάτων Σου, ὅτι ἐν αὐτοῖς ἔζησάς με», ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός (Ψαλμ. 118, 93).

Ἀγαπητοί ἐν Χριστῷ ἀδελφοί,

Εὐλαβεῖς Χριστιανοί,

Ἡ Χάρις τοῦ Ἁγίου Πνεύματος συνήγαγε ἡμᾶς ἐν τῷ ἱερῷ τούτῳ τόπῳ τοῦ Φρέατος τοῦ Πατριάρχου Ἰακώβ, ἔνθα ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστός διελέχθη μετὰ τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός, ἵνα ἑορτάσωμεν τήν μνήμην τοῦ ἁγίου Ἱερομάρτυρος Φιλουμένου τοῦ Ἀγιοταφίτου.

Ὁ Πατήρ ἡμῶν Φιλούμενος ἠξιώθη τῆς ἐπηγγελμένης δόξης, τῆς θεωρίας δηλονότι τῆς δόξης τοῦ Θεοῦ μετὰ τῶν ἐν οὐρανοῖς ἀπογεγραμμένων μαρτύρων τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ, διότι οὗτος μετὰ παρρησίας ὠμολόγει τό σωτήριον ὄνομα τοῦ Σωτῆρος ἡμῶν Χριστοῦ, ἀκούων εἰς τά ῥήματα Κυρίου λέγοντος: «πᾶς ὅστις ὁμολογήσει ἐν ἐμοὶ ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ὁμολογήσω καὶ ἐγὼ ἐν αὐτῷ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς· ὅστις δ' ἂν ἀρνήσηταί με ἔμπροσθεν τῶν ἀνθρώπων, ἀρνήσομαι αὐτόν καὶ ἐγὼ ἔμπροσθεν τοῦ πατρός μου τοῦ ἐν οὐρανοῖς», (Ματθ. 10,32).

Ὁ μακάριος Φιλούμενος κατὰ τήν διακονίαν αὐτοῦ ὡς ἡγουμένου καί ἐφημερίου εἰς τὰς ἐκκλησιαστικὰς Κοινότητες τοῦ Ρωμαιορθόξου ποιμνίου τοῦ Πατριαρχείου Ἱεροσολύμων ἐπέδειξεν μετ' ἐπιτυχίας μεγάλην ἱεραποστολικήν δραστηριότητα, κηρύττων καί διδάσκων τόν νόμον τοῦ Εὐαγγελίου καί τήν ἀγιοπατερικήν παράδοσιν, τήν τεθεμελιωμένην ἐν τῇ Ἀποστολικῇ διδασκαλίᾳ. Αὕτη δέν εἶναι ἄλλη ἀπό τήν παρακαταθήκην περί τῆς ὁποίας ὁ θεῖος Παῦλος ποιεῖται ἔκκλησιν πρὸς τόν μαθητήν αὐτοῦ καί Ἀπόστολον Τιμόθεον, ἵνα «διαφυλάξῃ αὐτήν διὰ Πνεύματος Ἁγίου τοῦ ἐνοικοῦντος ἐν ἡμῖν», (Πρβλ. Β' Τιμ. 1,14).

Τὴν Ἀποστολικὴν ταύτην «παρακαταθήκην» διεφύλαξεν ἀκεραίαν ὁ ὁμολογητὴς Φιλούμενος μέχρι τοῦ μαρτυρικοῦ αὐτοῦ θανάτου ἐντὸς τοῦ παρεκκλησίου, ἔνθα καὶ τό Φρέαρ τοῦ Ἰακώβ, ἐπιβεβαιῶν τὸν λόγον τοῦ θεοῦ Παύλου περὶ τῶν μαρτύρων, οἵτινες «ἐν φόνῳ μαχαίρας ἀπέθανον» (Ἑβρ. 11,37). Ὁ δὲ πρωτομάρτυς Στέφανος ἐν τῇ ὁμολογίᾳ αὐτοῦ κατὰ τὸν λιθοβολισμόν αὐτοῦ ἐλέγχει τοὺς φονεῖς αὐτοῦ λέγων: «Σκληροτράχηλοι καὶ ἀπερίτμητοι τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν ὑμεῖς αἰεὶ τῷ Πνεύματι τῷ ἁγίῳ ἀντιπίπτετε», (Πρβλ. Πράξ. 7,51).

Τοιοῦτος σκληροτράχηλος καὶ ἀπερίτμητος τῇ καρδίᾳ καὶ τοῖς ὠσίν ὑπῆρξεν καὶ ὁ τοῦ Ἱερομονάχου Φιλουμένου φονεύς, ὁ ὁποῖος ἐνόμισεν ὅτι τέθνηκεν τό θύμα αὐτοῦ ὡς ἐναργέστατα λέγει ἡ «Σοφία Σολομώντος»: «Δικαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεοῦ καὶ οὐ μὴ ἄψηται αὐτῶν βάσανος», (Σοφ Σολομ. 3, 1-4).

Κατὰ δε τὴν ἀψευδῆ μαρτυρίαν τοῦ Εὐαγγελιστοῦ Ἰωάννου, ὁ Κύριος ἡμῶν Ἰησοῦς Χριστὸς παραγέλλει λέγων: «ταῦτα λελάληκα ὑμῖν ἵνα μὴ σκανδαλισθῆτε· ἀποσυναγώγους ποιήσουσιν ὑμᾶς ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνας ὑμᾶς δόξῃ λατρείαν προσφέρειν τῷ Θεῷ», (Ἰωάν. 16, 1-2). Ἑρμηνεύοντες τὸν λόγον τοῦτον οἱ ἔγκριτοι Πατέρες, ὁ μὲν Ἱερός Χρυσόστομος λέγει: «Οὕτω τὸν ἡμέτερον διώξουσιν φόνον, ὡς πρᾶγμα εὐσεβές καὶ τῷ Θεῷ ἀρέσκον», ὁ δὲ ἅγιος Κύριλλος Ἀλεξανδρείας λέγει: «ὡς εἰς λατρείας δύναμιν τῆς θεοφιλοῦς τὸν καθ' ἡμῶν οἰηθῆναι (νομισθῆναι) θάνατον».

Ὁ Ἱερομάρτυς πατὴρ ἡμῶν Φιλούμενος, συμμετέχων νῦν ἐν τῷ συλλόγῳ τῶν ἁγίων τῶν ἐν οὐρανοῖς αἰσθάνεται μετὰ τῶν ἁγίων Ἀγγέλων θαυμασμόν ἀλλὰ καὶ φόβον, κυκλῶν τὸν Θεόν ὡς ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδὸς λέγων: «ὁ Θεὸς ὁ ἐνδοξαζόμενος ἐν βουλῇ ἁγίων, ὁ μέγας καὶ φοβερός ἐπὶ πάντας τοὺς περικύκλω αὐτοῦ», (Ψαλμ. 88,8).

Μέ ἄλλα λόγια, ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, οἱ ἅγιοι μάρτυρες εἶναι ἐκεῖνοι, οἱ ὅποιοι ἀκαταπαύστως ἀναγγέλλουν, ὡς ἄλλος Δαυΐδ, τὴν δικαιοσύνην καὶ τὸ σωτηριῶδες ἔργον τῆς θείας Οἰκονομίας: «τό στόμα μου ἐξαγγελεῖ τὴν δικαιοσύνην σου ὅλην τὴν ἡμέραν τὴν σωτηρίαν σου», (Ψαλμ. 70,15), ἀναφωνεῖ ὁ ψαλμωδός. Αὐτό τοῦτο ἀκριβῶς ἐπιτελεῖ ὁ ἅγιος μάρτυς Φιλούμενος, ἀόρατος ὢν ἐν τοῖς οὐρανοῖς, ὁρατός δέ ἐπὶ τῆς γῆς διὰ τῶν ἱερῶν αὐτοῦ λειψάνων, τῶν βρυόντων ἰάματα τοῖς μετ' εὐλαβείας προσκυνοῦσιν ταῦτα. Προσέτι δε, οἱ ἅγιοι μάρτυρες τοῦ Χριστοῦ ἐνεπνέοντο ἀπὸ τό κήρυγμα καὶ τό μαρτύριον τῶν ἁγίων Ἀποστόλων καὶ Εὐαγγελιστῶν, «συγκαλεσάμενος δὲ τοὺς δώδεκα μαθητὰς αὐτοῦ ἔδωκεν αὐτοῖς δύναμιν καὶ ἐξουσίαν ἐπὶ πάντα τὰ δαιμόνια καὶ νόσους θεραπεύειν· καὶ ἀπέστειλεν αὐτοὺς κηρύσσειν τὴν βασιλείαν τοῦ Θεοῦ καὶ ἰᾶσθαι τοὺς ἀσθενοῦντας», λέγει ὁ Εὐαγγελιστὴς Λουκᾶς.

Ἀκούσωμεν καὶ τοῦ ὕμνωδοῦ τῆς Ἐκκλησίας λέγοντος: «Σῶμα προδόντες, ποικίλαις βασάνοις, ταῖς τῶν αἱμάτων προσχύσει, τοὺς ἀσωμάτους ἐχθροὺς ἀπεπνίξατε, πανεύφημοι Μάρτυρες, καὶ πηγὰς ἰάσεων βλύζετε»· «σοῦ τῶν παθῶν, μιμηταὶ δεικνύμενοι, οἱ εὐκλεεῖς Ἀθλοφόροι, πολυτρόπους ιδέας, βασάνων ἔφερον Φιλάνθρωπε· ὅθεν στεφάνων ἐπέτυχον δόξης, καὶ τῆς βασιλείας σου, Χριστέ ἠξιώθησαν».

Ἴδού λοιπόν διὰ τί τιμῶμεν σήμερον τόν μάρτυρα τῆς ἀγάπης τοῦ Χριστοῦ ἅγιον Φιλούμενον, τόν γινόμενον συμμάρτυρα τῆς ἁγίας Φωτεινῆς, τῆς Σαμαρείτιδος γυναικός καὶ ἰδού διὰ τί ἡ Ἀγιοταφίτικὴ Ἀδελφότης εὐφραίνεται καὶ ἀγάλλεται, καυχωμένη ἐν Κυρίῳ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ τῷ λυτρωτῇ τοῦ κόσμου.

Τόν φωστῆρα τῆς Οἰκουμένης ἀναδειχθέντα μακάριον ἱερομάρτυρα Φιλούμενον παρακαλέσωμεν, ἵνα σὺν ταῖς πρεσβείαις τῆς ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Μητρὸς τοῦ Θεοῦ καὶ ταῖς ἱκεσίαις αὐτοῦ ἀξιωθῶμεν καὶ ἡμεῖς, οἱ γεραίροντες τὴν σεπτὴν αὐτοῦ μνήμην, τῆς βασιλείας τοῦ Χριστοῦ.

Προετοιμάσωμεν δέ ἑαυτούς, ἵνα ἐν νηστεία καὶ μετανοία καὶ ταπεινώσει, ἀλλὰ καὶ εἰρήνῃ ἀξιωθῶμεν ἑορτάσαι ἐν Βηθλεέμ τῇ πόλει τὴν Γέννησιν τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ. Ἀμήν».

Μετά τὴν θείαν Λειτουργίαν ἔλαβε χώραν λιτανεῖα πέριξ τοῦ ναοῦ μετ' αὐτὴν δὲ δεξιῶσις καὶ τράπεζα ὑπὸ τοῦ ἡγουμένου καὶ κτίτορος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀρχιμανδρίτου π. Ἰουστίνου.

